

ת"פ 54228/09/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד פאעור

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 54228-09-20 מדינת ישראל נ' פאעור

לפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם מוחמד פאעור

בשם המאשימה: עו"ד רינת לוי (פרקליטות מחוז חיפה - פלילי)

בשם הנאשם: עו"ד אברהם כנאענה

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") והחזקת אגרופן או סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק. במסגרת הכרעת הדין הנאשם זוכה מעבירת האיומים לפי סעיף 192 לחוק אשר יוחסה לו בכתב האישום.

2. על פי האמור בכתב האישום, הנאשם, המתלונן, סאמר זיתון וענאן מחג'וב הינם תושבי כפר שעב. בין הנאשם, סאמר וענאן קשרי חברות. המתלונן וענאן קרובי משפחה.

ביום 12.09.2020 בסמוך לשעה 13:30 נסעו המתלונן וענאן לחורשה באזור יעד. בסמוך לשעה 16:00 הצטרף אליהם סאמר אשר התקשר לנאשם והזמין אותו להצטרף אליהם אף הוא. כעבור זמן קצר הגיע הנאשם למקום ברכבו, והארבעה ישבו בחורשה, אכלו ושתו. בשעה 18:00, החלו הנאשם והמתלונן להתווכח בנוגע לנגיף הקורונה. המתלונן קילל את הנאשם ובתגובה, ניגש הנאשם אל הרכב וביקש מהמתלונן להתקרב אליו, אז הוציא הנאשם מתא המטען פטיש והניף אותו לכיוון המתלונן (בהכרעת הדין נקבע כי המעשה אינו עולה לכדי עבירת איום). ענאן הרחיק את הנאשם מהמתלונן, נטל את הפטיש מידיו, והנאשם נכנס לרכב.

המתלונן הכניס את ידו לרכבו של הנאשם ולקח ממנו את המכשיר הנייד שלו תוך שאמר לו שהכל בסדר, שירד מהרכב ויאכל. הנאשם לקח את המכשיר הנייד שלו וביקש מהמתלונן להצטרף אליו על מנת שישוחחו. המתלונן

נעתר להצעה ונכנס לרכב. הנאשם נסע מהחורשה לכיוון כרמיאל, בעוד שענאן וסאמר נשארו בחורשה. המתלונן שאל את הנאשם לאן הם נוסעים והנאשם אמר שיראה לו, המתלונן קילל את הנאשם ודרש ממנו לחזור לחורשה.

עם הגעתו של הנאשם לכביש 784 הוא פנה אל שביל מילוט מכורכר, ועצר את רכבו לאחר 100 מטרים. הנאשם ירד מהרכב כשהוא אוחז בידו סכין וניגש אל המתלונן אשר פתח את הדלת באותה העת. הנאשם דקר את המתלונן בראשו וכתוצאה מכך נפל המתלונן על השביל. הנאשם המשיך ודקר את המתלונן מספר פעמים, בבטן ובגפיים התחתונות, בעוד המתלונן שוכב על השביל. לאחר מכן, הנאשם נכנס לרכב וברח מהמקום.

המתלונן התקשר לענאן וביקש ממנו לסייע לו. ענאן הגיע למקום ופינה אותו למרפאה בכרמיאל. לאחר מכן פונה המתלונן אל המרכז הרפואי "גליל" בנהריה כשהוא מחוסר הכרה, ושם קיבל טיפול רפואי בחירום.

כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרם למתלונן פצע דקירה בבטן במעבר חזה בעומק של כ-9 ס"מ, חור בקוטר 0.5 ס"מ במעי גס הרוחבי, פצע בקרקפת, שברים באף ופצעים מרובים בגפיים התחתונות.

טיעוני המאשימה

3. המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין 4-7 שנות מאסר בפועל, וביקשה שעונשו של הנאשם ימוקם במחצית העליונה של המתחם. כמו כן, ביקשה שיוטלו על הנאשם עונש מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי לנפגע העבירה.

4. נטען שהערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות הם זכות האדם לשלמות גופו והגנה על חייו, שלום הציבור וביטחונו האישי, ותחושת הביטחון של הפרט.

5. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נטען כי מדובר במעשה מתוכנן מראש ומכוון על רקע ויכוח סתמי. נטען כי הנזקים הקשים והחמורים שנגרמו לנפגע העבירה כתוצאה ממעשיו של הנאשם מצדיקים התייחסות מחמירה. נטען שלמתלונן נגרמה פגיעה פיזית קשה בדמות החבלות הגופניות הקשות כפי שפורט בכתב האישום ובחומר הראיות. נטען כי הפגיעה הפיזית הקשה מלווה את קורבן העבירה עד עצם היום הזה והובילה לפגיעה ברבדי חייו השונים כפי שעולה מתסקיר נפגע העבירה שהוגש. נטען כי לאחר האירוע נשקפה סכנת חיים לקורבן, וכי אילולא קיבל טיפול רפואי בזמן, יכול היה להיגרם לו זיהום קשה עד כדי מוות כפי שעולה מעדותה של ד"ר רונית בר חיים בבית המשפט. נטען כי לצד הפגיעות הפיזיות למתלונן נגרמה פגיעה נפשית קשה אשר באה לידי ביטוי בתחושת חוסר אונים, כאב ואימת המוות אשר אחזה בו עת ניצב לבדו בשעת חשיכה מול הנאשם שהיה מצויד בנשק קר ובתסמינים של פוסט טראומה המלווים את נפגע העבירה עד היום כפי שפורט בתסקיר נפגע העבירה.

6. נטען שהתנהגות הנאשם היא אלימה, בריונית ומקוממת אשר על בית המשפט להביע סלידתו ממנה באמצעות ענישה מחמירה.

7. עוד נטען כי הנאשם הוא היחיד שביצע את העבירות וחלקו במעשה מוחלט. לנאשם לא הייתה כל סיבה לבצע את העבירות, הנאשם יכול היה להבין את אשר הוא עושה ואת הפסול במעשיו ויכול היה להימנע מביצועם. הנאשם לא היה שרוי במצוקה נפשית כלשהי.

8. המאשימה הפנתה לפסיקה כדלקמן:

- תפ"ח 12724-11-19 (מחוזי ב"ש) **מדינת ישראל נ' ג'בארין** (29.11.21) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לאחר שדקר מספר פעמים את שותפו לדירה באמצעות סכין מטבח, עת שהמתלונן כשכב על הספה בסלון ולא צפה את התקיפה, ללא עימות או אירוע משמעותי מקדים. הנאשם בן כ-23, נעדר הרשעות קודמות. המתלונן סבל מנזקים שונים, במישור הפיזי והנפשי, שמנעו ממנו להמשיך בשגרת חייו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה של 8.5-13 שנות מאסר בפועל, וגזר עליו, בין היתר, 9.5 שנות מאסר בפועל. הנאשם חזר בו מהערעור על חומרת העונש (ע"פ 344/22).

- ת"פ 48563-07-18 (מחוזי מרכז - לוד) **מדינת ישראל נ' באחיט** (15.05.22) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה ואיומים, בכך שאיים בסכין על מאבטח במרכז רפואי ודקר אחות בבטנה. כתוצאה מהדקירה, יצא תוכן המעי דרך דופן הבטן ונגרמו למעי מספר רב של פגיעות. האחות הובהלה לבית החולים "אסף הרופא" במצב קשה, שם עברה שני ניתוחים וכריתת מעי דק. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 7-12 שנות מאסר וגזר עליו, בהתחשב בעברו הנקי, 8 שנות מאסר. יש להוסיף ולציין שערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 4283/22.

- ע"פ 205/19 **לברוב נ' מדינת ישראל** (07.06.20) - המערער הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה וזוכה מעבירות של שיבוש מהלכי משפט והשמדת ראיה, בכך שהמערער ונוספים, בתמורה לתשלום, תקפו אדם, השליכו לעברו אבנים, בעטו בראשו ובפניו והיכו אותו באמצעות אבן גדולה. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חבלות חמורות בפניו ובזרועו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 7-12 שנות מאסר ובאיזון בין גילו הצעיר לעברו הפלילי, גזר עליו עונש של מאסר בפועל למשך 8.5 שנים, והפעיל עונש מאסר על תנאי בן 7 חודשים חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שסך הכל הוטלו 8 שנים ו-10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם על חומרת העונש.

- ת"פ 12668-02-20 (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נ' מצארווה** (17.02.21) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, החזקת סכין ומעשי פזיזות ורשלנות ברכב, בכך שתקף

את המתלונן בפניו עם סכין יפנית וגרם לו חתך עמוק מאזור האוזן עד לצוואר שהצריך אשפוז של 4 ימים, לאחר האירוע נמלט הנאשם בפראות ברכב. בית המשפט המחוזי קבע מתחם של 3-5 שנות מאסר בפועל. נוכח גילו הצעיר ועברו הנקי של הנאשם, נגזרו עליו בית המשפט 3 שנות מאסר בפועל.

- ע"פ 3393/15 **עומר זרקוא נ' מדינת ישראל** (08.12.16) - המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, בכך שלאחר שהמתלונן רץ בצורה מאיימת לכיוונו, המערער הדף אותו, הפילו ארצה ואז דקר אותו 7 דקירות באמצעות חפץ חד וגרם לו פצעי דקירה בגב תחתון, בדופן הבטן שממנו יצא שומן תוך בטני, בבית החזה האחורי משמאל, בעכוז, ביד וברך ונערך למתלונן ניתוח חירום להצלת חייו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם של 4.5-7 שנות מאסר בפועל, וגזר עליו 6 שנות מאסר. כמו כן, הופעל עונש מאסר על תנאי בן שנה, חציו בחופף וחציו במצטבר כך שירצה סה"כ 6.5 שנות מאסר. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם על חומרת העונש.

9. נטען כי יש לזקוף לחובתו של הנאשם את החומרה הרבה שבמעשיו ואת היעדר החרטה ולקחת אחריות כפי שעולה, בין היתר, מתסקיר שירות המבחן. עוד נטען כי משהורשע הנאשם במעשים שיוחסו לו, אין לזכותו בהקלה שהיא מנת חלקם של מי שמודים במעשיהם ונוטלים עליהם אחריות בתחילת המשפט.

טיעוני ההגנה

10. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בענישה בדמות מאסר בעבודות שירות תוך התחשבות במשך הזמן שהנאשם שהה במעצר מאחורי סורג וברית, מעצר הבית והרחקה מעירו.

11. נטען שנפלו טעויות בתסקיר שירות המבחן הראשון שהוגש בעניינו של הנאשם, וכי אומנם הטעויות תוקנו במסגרת התסקיר העדכני, אולם היה מקום להחליף את עורך התסקיר. הסנגור ביקש שבית המשפט יתעלם מהתסקיר, שלגישתו, אינו תקין.

12. נטען שמשום שבית המשפט זיכה את הנאשם מעבירת האיומים אשר יוחסה לו בכתב האישום, עולה שהוא דחה את גרסת המתלונן כי האירוע החל בעקבות איומים שהשמיע הנאשם כלפי המתלונן. נטען שבסיס האירוע לא היה בגלל הנאשם.

13. נטען שהנאשם לא הגיע למפגש החברתי שקדם לאירוע ביוזמתו, אלא הוזמן על ידי אנשים שהיו שם. נטען שמהמסכמים הרפואיים שהוגשו עולה שהנאשם נחבל בעצמו במהלך האירוע.

14. נטען שלנאשם אין עבר פלילי, ושהוא "הסתבך" עם "האנשים האלה".

15. נטען שהנאשם השתחרר באיזוק והורחק לעיר אילת למשך שנה ונגרם לו כתוצאה מכך נזק כלכלי אדיר וכן נזק חברתי. נטען כי יש לתת משקל לתנאים המגבילים בהם שהה במסגרת העונש.

16. נטען שהנאשם נעדר הרשעות קודמות, אדם נורמטיבי, נשוי ואב לארבעה. נטען שבני משפחתו סבלו מהאירוע וממה שבא בעקבותיו.

17. נטען שהענישה בתיקים מסוג זה היא מגוונת. ב"כ הנאשם הפנה, בין היתר, לפסיקה הבאה:

- ת"פ 37600-01-21 **מדינת ישראל נ' באסל שלאעטה** (29.06.22) - דובר בנאשם צעיר נעדר עבר פלילי אשר הורשע בעבירת חבלה בכוונה מחמירה, לאחר שדקר את המתלון בצווארו באמצעות סכין. לאירוע קדם עימות בין המתלון לנאשם במהלכו נחבל הנאשם. הנאשם הלך לביתו, הביא סכין וחזר. המתלון ישב כשגבו פונה לכיוון הנאשם, בעוד שהנאשם התגנב מאחור, דקר את המתלון ושיסף את גרונו. באותו מקרה נקבע שמתחם העונש נמצא בין 4-7 שנות מאסר בפועל, אולם נוכח המלצת שירות המבחן, גילו הצעיר של הנאשם ואפיק שיקומי הצדיקו חריגה מהמתחם, כך שבסופו של דבר נגזרו 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

- ת"פ 9477-09-12 **מדינת ישראל נ' אברהמים חמזי** (17.02.14) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה. הנאשם תקף את המתלון באמצעות אלה, גרם לו לשברים בלסת התחתונה, בשן ותזוזה של 4 שיניים מהמקום. באותו מקרה נקבע מתחם ענישה שנע בין 9 חודשי מאסר ועד 4 שנות מאסר. בסופו של דבר הוטלו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל.

- ת"פ 24804-12-13 **מדינת ישראל נ' אכרם חמאד** (10.07.14) - הנאשם הורשע במסגרת הודאה בכתב אישום מתוקן בעבירה של חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות. הנאשם דקר את המתלון דקירה עמוקה בחזה, עם פגיעה בריאה. באותו מקרה נקבע מתחם עונש הולם הנע בין שנה לחמש שנות מאסר. על הנאשם שם נגזרו 20 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, תוך שצוין כי אילולא היה כה צעיר (בן 18.5 במועד ביצוע העבירה) היה מקום להחמיר בעונשו משמעותית.

- ת"פ 18531-03-11 **מדינת ישראל נ' אבו סלאח** (16.04.12) - דובר בשני נאשמים אשר הורשעו בגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ונאשם 1 הורשע גם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית. שני הנאשמים תקפו את המתלון על רקע ויכוח על חניה. חבטו בו בידיהם, למתלון נגרמו שבר בשורש כף היד והמטומה מתחת לעינו. עברם הפלילי של שני הנאשמים היה נקי. הושת עליהם עונש שירות בעבודות שירות - על נאשם 1 הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועל נאשם 2 הוטלו 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

18. הסנגור הוסיף וטען כי התנהלות הנאשם, אשר לא ביצע עבירה נוספת מאז המקרה, בהינתן העובדה שהיה מצוי בתנאי מגבילים מחמירים ותחת לחצים הנובעים מהם, מעידה על אופק שיקומי. נטען כי הנאשם הגיע למפגשים בשירות המבחן וכי מפתיע ששירות המבחן אינו מתייחס לכך בתסקירו. נטען כי הקשר של הנאשם עם שירות המבחן נמשך עד לחודש ינואר 2022. נטען שיש לקחת שיקול זה בחשבון בקביעת המתחם וכי ניתן ללמוד על שיקום לא רק דרך תסקיר שירות המבחן אלא על סמך טיעוני הצדדים.

19. הסנגור ביקש שיילקח בחשבון פגיעת העונש במשפחת הנאשם ואת הנזקים שנגרמו לו. כמו כן, הסנגור ביקש לקחת בחשבון את שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות החוק.

20. הסנגור הוסיף וטען שיש לתת משקל לחלוף הזמן כאשר העבירה בוצעה לפני למעלה משנתיים, כאשר מאז לא בוצעה על ידי הנאשם עבירה נוספת. נטען שזוהי הסתבכותו הראשונה בפלילים ושיש להימנע משליחת הנאשם לכלא בשל ההשלכות השליליות של הדבר, כאשר יש עונש מתאים אחר בנסיבות העניין וכי במקרה זה ניתן להסתפק בעונש מאסר בעבודות שירות.

עמדת הנאשם

21. הנאשם אמר ש"מה שקרה קרה".

תסקיר שירות המבחן

22. תחילה הוגש תסקיר ראשון בעניינו של הנאשם ביום 31.08.22, אולם בדיון שהתקיים ביום 20.9.2022 העלה ב"כ הנאשם טענות כי נפלו טעויות עובדתיות בתסקיר אשר הוגש, ועל רקע זה הופנה הנאשם לעריכת תסקיר משלים לאחר עריכת ראיון נוסף עם מתורגמן.

23. תסקיר משלים בעניינו של הנאשם הוגש ביום 23.11.22, לאחר שנערך ראיון נוסף עמו באמצעות מתורגמן. שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה שיקומית והמליץ על ענישה בדרך של מאסר בפועל.

הוערך שהנאשם ממוקד במחירים האישיים אותם הוא משלם בעקבות המקרה, בעיקר נוכח הרחקתו מכפר מגוריו. בשיחה שנערכה יחד עם המתורגמן הנאשם פירט בהרחבה את הקשיים שנגרמו לו ולמשפחתו. הנאשם אף טען כי הוא סובל מפגיעת ראש ופגיעה אורתופדית שלא טופלו כראוי בעת מעצרו בגינם הוא סובל כיום מכאבים כרוניים.

בהתייחס לעבירה, הנאשם מסר כי האירוע תוכנן מראש על ידי המתלונן וענאן, בשל סכסוך קודם מלפני 10 שנים. הנאשם חזר על גרסת ההגנה שלו במשפט (אותה כאמור, דחיתי במסגרת הכרעת הדין). בתיאורו הנאשם תלה את האשם באירוע על המתלונן, וכן טען כי הותקף על ידו וספג פגיעות גופניות משמעותיות.

הוצגו בפני קצינת המבחן מסמכים רפואיים מדצמבר 2020 - בדיקה נוירולוגית שנערכה לנאשם יצאה תקינה וכן מסמך בדיקה אורתופדית מאוקטובר 2021 שם צוינה חבלה בכף היד.

בהתאם לאמור ולהתרשמות שירות המבחן מעמדה קורבנית וחוסר הכרה בחלקים בעייתיים באישיותו, שירות המבחן לא בא בהמלצה כמצוין לעיל.

תסקיר נפגע עבירה

24. בעניינו של המתלון, נפגע העבירה, נערך תסקיר נפגע מיום 20.6.2022. מפאת צנעת הפרט לא יפורטו בהרחבה הדברים שנכתבו בתסקיר הנפגע, אולם יצוין כי תוארו פגיעות קשות שנגרמו לנפגע העבירה, במישור הפיזי והנפשי, פגיעות אשר בחלקן מלוות אותו עד היום ושלהן השפעה על חייו במישורים שונים. יש לציין כי הומלץ כי יוטלו על הנאשם, בין יתר רכיבי הענישה, רכיב של פיצוי כספי משמעותי בעבור המתלון אשר יהיה בו משום הכרה חברתית ומשפטית בפגיעותיו.

דין

25. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם שלמות הגוף, הביטחון, ושלמות הנפש של המתלון. מדובר באירוע מכוער, של אלימות מתפרצת ומשולחת רסן. נוכח טיב האירוע וסוג הפגיעות שנגרמו למתלון מדובר בפגיעה ברמה משמעותית.

26. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, מתקיימות נסיבות לחומרא ויש לראות בתקיפה שחוזה המתלון בידי הנאשם, כחמורה ואכזרית - דובר במתקפת בזק, שביצע הנאשם במתלון, כאשר תקף אותו תחילה מאחור, וזאת לאחר שהנאשם הוביל אותו למקום מבודד בו איש לא יוכל לבוא לעזרתו. התקיפה בוצעה באמצעות סכין ודובר במספר דקירות שונות - חלקן כווננו לאזורים "רגישים" בהם ראשו של המתלון ולאזור הבטן שלו. דקירות נוספות כווננו לגפיים. בעקבות התקיפה למתלון נגרמו חבלות משמעותיות, ובכלל זה בפצע דקירה בבטן במעבר חזה בעומק של כ-9 ס"מ עם פגיעה במעי (כעולה מהמוצגים הרלוונטיים אליהם הפנתה המאשימה בטיעוניה). כתוצאה מהתקיפה חייו של המתלון היו נתונים בסכנה ממשית כעולה מעדות הרופאה שהעידה בפניה.

בהקשר זה מצאתי שיש לתת משקל ממשי לנזקים שנגרמו למתלון כתוצאה מביצוע העבירה, נזקים להם השפעה על מישורי חייו השונים, כעולה מתסקיר נפגע העבירה.

על האמור, יש להוסיף נסיבה מחמירה נוספת והיא שלאחר התקיפה הנאשם הותיר את המתלון מתבוסס בדמו, שוכב לבדו בחשיכה בשביל מבודד, ובהחלט ניתן לשער כיצד המקרה היה יכול להסתיים אילולא היה בכוחו של המתלון לצלצל לעזרה.

עוד יש לציין כי המעשים בוצעו על רקע ויכוח סתמי על עניין של מה בכך, וכי חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הוא מלא והוא יכל להבין את הפסול שבמעשיו ולהימנע מעשייתם.

בנוסף, התקיפה כלפי המתלונן לא נעשתה על רקע התלהטות רגעית בלבד, ולמעשי הנאשם קדם תכנון מסוים, כאשר לאחר הוויכוח הראשוני, החליט לקחת את המתלונן לאזור מבודד בטענה שהוא רוצה לשוחח עמו ורק אז תקף אותו מיד בהגעה למקום.

27. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, יש לציין כי רבים מפסקי הדין שהובאו על ידי הסנגור לא מתאימים לנסיבות תיק זה - בין היתר בשל מאפייני התקיפה, וסוג העבירה בה הורשעו הנאשמים. כמו כן, יש לציין כי גם מתחמי הענישה שנקבעו ברבים מפסקי דין אינם תואמים את המתחם שמבקשת ההגנה.

28. בהתאם לערכים החברתיים שנפגעו, עוצמת הפגיעה בהם, נסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הפסיקה הנוהגת כעולה, בין היתר, מפסקי הדין שהציגו הצדדים (ואף פסקי הדין שהציגה ההגנה עצמה) אני קובע שמתחם הענישה במקרה זה נע בין 4-7 שנות מאסר בפועל.

29. בכל הנוגע לקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם נתתי משקל לעובדה כי עברו הפלילי נקי וכי נראה כי עד לאירוע נשוא האישום ניהל אורח חיים נורמטיבי. עוד נתתי משקל לתקופת התנאים המגבילים בהם שהה במהלך ההליך, ולפגיעה הצפויה של העונש בבני משפחתו הגרעינית, אולם שיקול זה אינו שיקול בלעדי.

בנוסף על האמור, מצאתי להתייחס ולתת משקל להימנעות שירות המבחן מליתן המלצה שיקומית ביחס לנאשם ומההתרשמות שגם כיום הנאשם אינו לוקח אחריות על מעשיו ועסוק במחירים האישיים שהוא ומשפחתו משלמים בגין האירוע, מבלי להכיר בנזקים הכבדים שנגרמו למתלונן ומבלי להביע אמפתיה כלפיו. בהקשר זה יוער כי לא מצאתי לאמץ את טיעוני ההגנה על כך שניתן ללמוד שהנאשם השתקם או שיש בעניינו אפיק שיקומי, רק מעצם העובדה כי בשנתיים שחלפו מאז ביצוע העבירה הנאשם לא ביצע עבירות נוספות.

עוד יוער למעלה מן הצורך כי הטענות שהועלו על ידי ההגנה ביחס לתסקיר שירות המבחן נדחו בהחלטה שניתנה במעמד דיון הטיעונים לעונש, לאחר שלא מצאתי שנפל בתסקיר פגם המצדיק את ביטולו או ההתעלמות ממנו, ומדובר בנתון נוסף שיש לקחת בחשבון בעיקר כאשר הנאשם חזר בפני המתורגמן על עיקרי הדברים שמספר במסגרת התסקיר הראשון.

30. בהתאם לכל האמור, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי-תחתון של המתחם אותו קבעתי.

31. על כן אני מטיל עונשים כדלקמן:

- חמש שנות מאסר בפועל. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 30.1.23 בשעה 10:00.
- מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים, משך 3 שנים מיום שחרורו, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירות אלימות מסוג פשע.
- פיצוי בסך 70,000 ₪ למתלונן לתשלום עד ליום 31.06.23.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, ב' טבת תשפ"ג, 26 דצמבר 2022, בנוכחות הצדדים.